
Уводна реч

Један од савета који сваки студент добије током свог школовања је да жеђ за знањем и ентузијазам мало вреде уколико нису праћени истрајношћу. И заиста, свако од нас се барем једном нашао у (не)прилици која искушава нашу истрајност и посвећеност. Слично је, чини се, и са издавањем научног часописа. Први број најчешће настаје као отелотворење нагомилане стваралачке енергије, ношен ентузијазмом свих оних који учествују у таквом подухвату. Ипак, почетни занос зна да се преобрази оног тренутка када се штампани примерак коначно нађе у нашим рукама. Као и код студента који је тек дипломирао, осећај поноса убрзо замени злослутна неизвесност праћена сазнањем да смо (опет) на почетку. Тај је циклус део сваког уређивачког процеса и срећни смо што ћемо и трећи пут бити у прилици да тако нешто искусимо. На то су се несумњиво навикли сви они уважени научници који стоје иза часописа са дугом традицијом. За разлику од таквих аутора и уредника, аутори и уредници *Синтезиса* тек треба да остваре своја академска стремљења. Попут *Синтезиса*, они се налазе у ситуацији у којој ништа није извесно, али је зато све могуће. Попут *Синтезиса*, они се још увек доказују и проналазе своје место у *хоризонтима науке*. Уколико настави да напредује са њима, *Синтезис* ће несумњиво те хоризонте једног дана и померати. Данас, стваралаштво четрнаест младих аутора које је пред Вама представља корак у том смеру. Неки од њих су већ започели своје академске каријере. Други студирају на престижним универзитетима и факултетима, како у Србији, тако и у иностранству. Сви они, међутим, деле страст према научном и истраживачком раду и све их одликује решеност неопходна да у томе истрају. Академски резултати захтевају ентузијазам и упорност. Ништа мање од тога није потребно ни за припремање и објављивање другог броја једног младог научног часописа. Пред Вама је други број *Синтезиса*.

У име уредништва *Синтезиса*,
Марко Симендић